

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการบังคับชำระหนี้ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
คำสำคัญ	กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
ชื่อนักศึกษา	นายวัลลภชัชศักดิ์ สุภารัตน์ โชติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ โสภณ อรรถพิศาลโสภณ
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	กฎหมายธุรกิจ
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2549

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการบังคับชำระหนี้ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ โดยศึกษาตั้งแต่ความสำคัญของแบบนิติกรรมต่อการบังคับชำระหนี้ การบังคับชำระหนี้เกี่ยวกับเงินที่มีอยู่ในบัญชีของกองทุน การคิดดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินของสมาชิก อายุความของการบังคับชำระหนี้ และการบังคับคดี ทั้งนี้เพราะแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชน สามารถใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน อันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ

จากการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายในการบังคับชำระหนี้ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จะมีประสิทธิภาพในการรักษาเงินของกองทุนไว้ตลอดไป นิติกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่ซื้อขาย มิได้กำหนดแบบของนิติกรรมไว้โดยเฉพาะ แต่ละกองทุนต้องนำหลักกฎหมายทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับซึ่งไม่เหมาะสมต่อการบังคับชำระหนี้โดยตาม มาตรา 653 บัญญัติว่า การกู้ยืมเงิน ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืม จะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้ แต่ในกรณีกองทุนควรใช้การทำสัญญาที่เป็นหนังสือลงลายมือชื่อ ทั้งผู้ให้กู้และผู้กู้ และควรให้ผู้สมรสได้ให้ความยินยอมลงชื่อไว้ในสัญญาด้วย เพราะเป็นผลดีในการบังคับชำระหนี้ และไม่ควรถือว่าให้สมาชิกมาทำสัญญาผู้แทนกันได้ ป้องกันปัญหาเรื่องปลอมลายมือชื่อ สำหรับในเรื่องการทำสัญญากู้ยืมเงินซึ่งต้องทำตามแบบสัญญา กำหนด การทำสัญญาค้ำประกันเงินกู้ พบว่า ตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ หรือระเบียบ (กทบ.) ข้อ 33 ใช้คำว่า “อาจ” ย่อมแสดงได้ว่า เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการกองทุนที่จะใช้

หลักประกัน หรือไม่ใช้ หรือจะใช้หลักประกันเฉพาะเงินกู้ยืมบางส่วนก็ได้ ข้อมเป็นการเสี่ยงต่อการ บังคับชำระหนี้โดยไม่มีหลักประกัน ส่วนการบังคับชำระหนี้เกี่ยวกับเงินที่มีอยู่ในบัญชีของกองทุน ยังมีความไม่ชัดเจนแน่นอนในเรื่องเจ้าของเงินของกองทุนส่งผลถึงเรื่องอำนาจฟ้อง และอายุความ ของการบังคับชำระหนี้ ประกอบกับมีการคิดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเกินกว่าอัตราที่กฎหมาย กำหนด และเมื่อลูกหนี้ผิดนัดมีการคิดดอกเบี้ยทบต้นโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งการบังคับคดี ได้นำกระบวนการตามกฎหมายทั่วไปมาใช้บังคับ ซึ่งขัดแย้งกับแนวความคิดในการจัดตั้งกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อให้ประชาชนในระดับรากหญ้าพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน เพราะการ ดำเนินคดีมีขั้นตอนที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายต้องว่าจ้างทนายความ ไม่อาจให้พนักงานอัยการรับว่าต่าง หรือแก้ต่างให้ได้เพราะกองทุนมิใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ.2547

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมืองแห่งชาติจัดทำแบบนิติกรรมให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้แต่ละกองทุนนำมาใช้ ทั้งให้มีการแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้ง และบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ.2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนที่ บกพร่องอยู่เพื่อให้แต่ละกองทุนบริหารจัดการแก้ไขปัญหาการไม่ชำระหนี้เงินกู้ รวมทั้งจัดระบบ และบริหารจัดการเงินกองทุนของตนเองอันเป็นการสร้างศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติในอนาคต

Thesis Title	Legal Measures for Compulsory Performance of the National Village and Urban Community Fund
Keyword	Village and Urban Community Fund
Author	Mr. Waransak Suparattanachote
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Poom Chokmoh
Thesis Co-advisor	Assoc. Prof. Sopon Athaphisalsopon
Level of Study	Master of Laws
Major	Business Law
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Academic Year	2006

ABSTRACT

This thesis aims to study legal measures for the compulsory performance of the National Village and Urban Community Fund. The study includes the importance of the juristic act forms on the compulsory performance, the compulsory performance of money in the fund's account, the interest charge for the loans by the members of the fund, the prescriptions of the compulsory performance, and the execution. The guidance to redress the poverty problems can be done through the establishment of Village and Urban Community Fund with an aim at being a source of working capital in a village and community. This also can be used in the economic and social development to create the sustainable self-reliance for each community. This can activate the national fundamental economy.

From the study, it is found that the legal measures of compulsory performance for the National Village and Urban Community Fund will be the effective and everlasting means to maintain the capital. However, the applicable forms of the juristic act of the National Village and Urban Community Fund have not been particularly created. In this regard, the general principles of Civil and Commercial Code are applied in each fund. The said principles are not appropriate for the compulsory performance because according to Section 653, it is prescribed that a loan is not enforceable by action unless there be some written evidence of the loan signed by the borrower. With regard to the fund, however, the agreement should be made with the signatures of both the lender and borrower and their spouses should also give the

consents by signing in the agreement because it is advantageous for the compulsory performance. Moreover, the members of the fund should not be permitted to enter into the loan agreement on behalf of one another. This prohibition will help prevent signature forgery. With regard to the execution of loan agreement which has to be complied with the form and loan surety agreement, it is found that according to the Regulations of the National Village and Urban Community Fund's Committee on the Establishment and Management of the National Village and Urban Community Fund or the Rule (Gor Thor Bor.) No. 33, the word "may" is used. This indicates that it relies on the discretion of the Fund Committee whether or not the collateral will be required, or whether it will be required for only a part of loans. It is risky for the compulsory performance without the collateral. With regard to the compulsory performance for the money in the account of the fund, however, there is an uncertainty pertaining to the money owner in the fund. This affects to the power to sue and prescription of the compulsory performance. In addition, there were interest charges for loans at a rate higher than the one prescribed by law, and when the debtors default, they were charged the unlawful compound interests. With regard to the execution, moreover, the general legal proceedings are employed for the enforcement. This is contrary to the concept in establishing the Village and Urban Community Fund, which helps create sustainability of the self-reliance for the grassroots population because for the case proceedings with the process in which there are certain expenses, the attorney-at-law must be hired. A public prosecutor cannot represent the fund in the court since the fund is not regarded as a government section or state enterprise according to Section 14 of the National Village and Urban Community Fund Act, B.E. 2547 (2004).

From the aforementioned reasons, it is recommended that the identical standard forms of any juristic acts be created by the Committee of the National Village and Urban Community Fund in order that they will be employed by each fund. Moreover, the Regulations of National Village and Urban Community Fund's Committee on the Establishment and Management of the National Village and Urban Community Fund Act, B.E. 2544 (2001) with its amendment for its existing flaws should be amended in order to enable each fund to manage and redress the problems of failure to settle loan debts as well as to organize and manage the money in the fund. This can create the country's potential in strengthening the economic and social stability in the future.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความช่วยเหลือและแนะนำของ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โขกเหมาะ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ โสภณ อรรถพิศาลโสภณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็น ตรวจสอบ และแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเสนอแนะให้คำปรึกษามาโดยตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ เดียวอิสระศตูลการศาลปกครอง รวมทั้ง ดร.บุษบา ชัยจินดา รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และขอขอบคุณ ดร.จิราพร ประสานวรรณ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ทุกท่าน ที่ให้ความสะดวกด้านอำนวยความสะดวกและประสานงานในการทำวิทยานิพนธ์ให้ผู้เขียนตลอดมา

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่ได้มีส่วนสนับสนุนการค้นหาค้นหาข้อมูล และขอกราบขอบพระคุณบุคคลในครอบครัวได้แก่ มารดา และ ขอขอบใจ พันตำรวจโท หญิง ศิริประภา สุภารัตนโชติ นางสาวชนัญญา สุภารัตนโชติ ซึ่งสนับสนุนและเป็นกำลังใจผู้เขียนในทุกๆ ด้าน ได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา

ท้ายนี้ ผู้เขียนขอโน้มรำลึกถึงอำนาจบารมี ของคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนคุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ อันเป็นที่พึงให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการเขียนวิทยานิพนธ์ ให้สำเร็จลุล่วงมาด้วยดี หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับความผิดพลาดแต่เพียงผู้เดียว แต่ถ้าหากเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านต่อไป ก็ขอแสดงความกตัญญูทเวทิตาแด่คุณ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียน จนสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ได้สำเร็จการศึกษา

นายวัลลภศักดิ์ สุภารัตนโชติ